

**ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Okresní soud v Tachově rozhodl v hlavním líčení konaném dne 3.7. 2018 samosudcem Mgr. Ing. Miroslavem Vajgantem

t a k t o :

Obžalovaný

██████████,

narozený ██████████ v ██████████, okr. ██████████, trvale bytem ██████████, ██████████, adresa pro účely doručování: ██████████, ██████████, ██████████,

je vinen, že

dne ██████████ v době kolem 03:00 hodin před vchodem do kulturního domu, budovy bývalého hotelu ██████████, č.p. ██████████ v obci ██████████, okres ██████████, úmyslně a zcela bezdůvodně fyzicky napadl ██████████, nar. ██████████, kterého oběma rukama chytil za ramena, nadzvedl a jednou ho udeřil hlavou do oblasti obličeje tzv. „hlavičkou“ a poté ho odhodil od sebe na zem, čímž ██████████ způsobil tupé trauma lbi, zlomeninu nosu, tržnou ránu v zadní části hlavy a nosu, kdy zranění si vyžádalo lékařské ošetření ve ██████████ na chirurgickém oddělení a pracovní neschopnost do 5.3.2018, přičemž uvedeného jednání se dopustil, ačkoliv věděl, že byl za trestný čin výtržnictví dle § 358 odst. 1 trestního zákoníku odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Tachově ze dne ██████████, sp. zn. ██████████, v právní moci dne 6.12.2013, a dále byl za trestný čin výtržnictví dle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Tachově ze dne ██████████, sp. zn. ██████████, v právní moci dne 18.9.2014,

t e d y

jednak jinému úmyslně ublížil na zdraví,
jednak se dopustil veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného a spáchal takový čin opětovně,

č í m ž s p á c h a l

přečin ublížení na zdraví dle § 146 odst. 1 trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního.

a o d s u z u j e s e z a t o

podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 14 měsíců nepodmíněně.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznic s ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen uhradit škodu poškozené Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra se sídlem Praha 3, Vinohradská 2577/178, IČ: 47114304, ve výši 8 423 Kč.

O d ů v o d n ě n í

1. Dokazováním provedeným v hlavním líčení zjistil soud skutkový stav tak, jak bylo uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

2. Obžalovaný [REDAKCE] v přípravném řízení i při hlavním líčení vypověděl, že si na samotný incident již nevzpomíná. Vzpomínal si pouze, že na něj ve vestibulu pokřikovali nějací [REDAKCE] a venku potom poškozeného nepoznal a myslel si, že je to pokračování incidentu z vestibulu, proto poškozeného napadl. Až druhý den mu manželka řekla, koho vlastně napadl. Hned poškozeného kontaktoval, omluvil se mu a nabídl mu odškodnění. Poškozený omluvu přijal, avšak žádnou kompenzaci po něm nechtěl. Dále uvedl, že kontaktoval i poškozenou zdravotní pojišťovnu, se kterou se domluvil na zaplacení škody. Obžalovaný opakovaně vyjádřil, že ho celá věc mrzí.

3. Svědek [REDAKCE] vypověděl, že si z napadení moc nepamatuje. S obžalovaným předtím neměl žádný incident, proč jej napadl, nevěděl. Dále svědek popisoval, jaká zranění utrpěl a že zhruba 14 dní ho bolela hlava a zejména zraněný nos, neboť nastydl a měl potíže při smrkání. Rovněž se mu špatně spalo. Svědek dále potvrdil, že se mu obžalovaný omluvil, on omluvu přijal a žádnou kompenzaci po něm nechtěl.

4. Svědek [REDAKCE] uvedl, že obžalovaný poškozeného napadl naprosto bezdůvodně, neočekávaně a poměrně brutálně. Obžalovaný poškozeného chytil za ramena, vyzvedl jej, udeřil ho hlavou do obličeje a následně ho odhodil. Poškozenému tekla krev z hlavy a z obličeje. Dále svědek vypověděl, že obžalovaný měl v sále napadnout i jiné lidi, avšak to on sám neviděl a pouze se to doslechl.

5. Svědkyně [REDAKCE] vypovídala obdobně, jako její manžel. Rovněž ona věděla pouze z doslechu, že měl obžalovaný napadnout i jiné osoby.

6. Svědkyně [REDAKCE] uvedla, že si nevšimla, proč byl poškozený obžalovaným napaden. Způsob napadení popsala shodně s předchozími svědky a rovněž zranění poškozeného.

7. Dokazování bylo dále provedeno listinnými důkazy založenými ve spise, kdy z protokolu o prohlídce těla včetně fotodokumentace, z lékařské zprávy a z rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti bylo zjištěno, jaká zranění poškozený utrpěl a jak dlouho se léčil. Z fotografické dokumentace vyplynulo, jak to vypadalo na místě samém. Ze záznamu o dechové zkoušce bylo zjištěno, že poškozený měl v krvi 1,9 ‰ alkoholu.

8. Při právním posouzení věci dospěl soud k závěru, že bylo zcela jednoznačně prokázáno, že trestné činnosti se obžalovaný opravdu dopustil. Sám obžalovaný ani nepopíral, že k trestné činnosti mohlo dojít, byť uváděl, že si na incident samotný prakticky nepamatuje. Jeho vina však byla prokázána výpovědí samotného poškozeného a shora uvedených svědků. Je proto zřejmé, že obžalovaný bezdůvodně fyzicky napadl poškozeného a způsobil mu zranění, čímž se dopustil přečinu ublížení na zdraví dle § 146 odst. 1 TrZ, neboť z výpovědi poškozeného vyplynulo, že byl omezen v obvyklém způsobu života zhruba 14 dní. Tím, že obžalovaný poškozeného napadl před vchodem do kulturního domu, dopustil se výtržnosti na místě veřejnosti přístupném, a protože byli při incidentu na místě přítomni tři shora uvedení svědci, dopustil se tohoto činu i veřejně. Tím se dopustil přečinu výtržnictví dle § 358 odst. 1 TrZ a protože se takového činu dopustil opětovně, jak vyplynulo z odsouzení Okresního soudu v Tachově ve věci 8T 189/2013 a 9T 67/2014, dopustil se přečinu výtržnictví i dle § 358 odst. 2 písm. a) TrZ.

9. Při úvaze o druhu a výměře trestu hodnotil soud povahu a závažnost spáchaného činu, poměry obžalovaného a dosavadní způsob jeho života, jakož i možnosti jeho nápravy. Pokud se týká závažnosti spáchaného činu je nutné konstatovat, že zranění poškozeného nebylo nikterak závažné. Na druhou stranu společenskou škodlivost jednání obžalovaného zvyšovala zejména samotná osoba obžalovaného, neboť obžalovaný se takové trestné činnosti dopustil ve zkušební době podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody pro stejnorodou trestnou činnost. Navíc se podobné činnosti dopustil i v případě odsouzení v trestních věcech zdejšího soudu sp.zn. [REDAKCE] a [REDAKCE]. Z Rejstříku trestů vyplynulo, že byl obžalovaný již 6× soudně trestán, ve dvou případech je však nutné na něj hledět jako na soudně netrestaného. Z výkonu trestu odnětí svobody byl podmíněně propuštěn dne 6. 2. 2017 a byla mu stanovena zkušební doba v trvání tří roků. Z místa bydliště nebyly k jeho chování připomínky. Polehčující okolnosti podle § 41 TrZ nebyly v případě obžalovaného žádné shledány, na druhou stranu podle § 42 písm. n) TrZ obžalovanému přitěžovalo, že spáchal více trestných činů.

10. Na základě všech shora uvedených důkazů a po jejich zhodnocení, s přihlédnutím k hodnocení osoby obžalovaného, možnostem jeho nápravy a všem rozhodným hlediskům pro ukládání a účel trestu soud vážil, jaký trest obžalovanému uložit. Obžalovaný se trestné činnosti dopustil ve zkušební době podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody pro stejnorodou trestnou činnost. Nebylo možné přehlédnout ani to, že obžalovaný byl pro obdobnou trestnou činnost opakovaně odsouzen a v prvním případě mu byl uložen podmíněný trest odnětí svobody, který byl nakonec přeměněn na trest nepodmíněný a ve druhém případě mu byl uložen trest domácího vězení, který řádně vykonal. Je tedy zřejmé, že obžalovanému již v minulosti byla dána šance a obžalovaný ji nevyužil. Ve výkonu trestu odnětí svobody se obžalovaný choval řádně, proto byl podmíněně propuštěn, avšak ani tuto šanci nevyužil a ve zkušební době podmíněného propuštění se opět dopustil stejnorodé trestné činnosti. Soud proto dospěl k závěru, že v daném případě již není možné vystačit s pohružkou trestem nebo s alternativním trestem a je nutné uložit trest, který bude spojen s přímou trestní represí. Protože se obžalovaný dopustil dvou přečinů, bylo nutné ukládat dle § 43 odst. 1 TrZ trest úhrnný podle toho ustanovení, které je nejpřísněji trestné. V daném případě je se jednalo o přečin ublížení na zdraví dle § 146 odst. 1 TrZ, za který byl obžalovaný ohrožen trestem odnětí svobody na 6

měsíců až 3 léta. Přes shora uvedená předchozí odsouzení soud dospěl k závěru, že vzhledem k následkům trestné činnosti a vzhledem k postoji obžalovaného po spáchání trestné činnosti bude plně dostačující trest odnětí svobody v trvání 14 měsíců nepodmíněně a k výkonu trestu byl obžalovaný v souladu s ust. § 56 odst. 2 písm. a) TrZ zařazen do věznice s ostrahou, když nebyly zjištěny podmínky pro zařazení do přísnějšího typu věznice, tedy do věznice se zvýšenou ostrahou.

11. V adhezním řízení soud rozhodoval o náhradě škody. Se svým nárokem zde řádně a včas přihlásila Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra, svůj nárok řádně doložila a soud neměl pochybnosti o uplatněném nároku a i o jeho výši. Proto byla náhrada škody této poškozené přiznána v plné výši.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů od jeho doručení u podepsaného soudu ve trojím vyhotovení. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Plzni. Odvolání musí být odůvodněno tak, aby z něj bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

V Tachově dne 3.7. 2018

Mgr. Ing. Miroslav Vajgant v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Simona Kovářová.